

Małgorzata Płazak

Stare Bielsko, woj. bielsko-bialskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 233-234

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kontynuowano również badania w wykopie nr 5. Eksplorowano warstwy kulturowe datowane wstępnie na II połowę XI w. do końca XII w. Natrafiono na doskonale zachowane fragmenty chat zrębowych oraz moszczenia podmokłego gruntu. Jednocześnie między poziomem gatowanym wstępnie na II połowę XI w. - XII w. a poziomem datowanym na XII w. początek XIII w. wyróżniono warstwy powodziowe. W w/w poziomach natrafiono na bardzo duże ilości nasion. Pobrano próbki ziemi do badań przyrodniczych.

Materiał zabytkowy złożono w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej, Warszawa, ul. Czcionki 26.

Badania będą kontynuowane.

SKRZYDŁÓW, gm. Kłomnice
woj. częstochowskie
Stanowisko 2

patrz
okres wpływów rzymskich

STARE BIELSKO
woj. bielsko-bialskie

Muzeum w Cieszynie

Badania prowadziła mgr Małgorzata Płazak. Finansował WKZ w Bielsku-Białej. Czwarty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne i średniowieczne /XII-XIV w./

Badania koncentrowały się w południowo-wschodniej części grodziska. Złożono trzy wykopy i jeden sondaż. Na przebadanej powierzchni obok cienkiej warstwy kulturowej odsłonięto jeden obiekt oznaczony kolejnym numerem 7.

Była to jama w kształcie wydłużonego prostokąta o zaokrąglonych narożnikach, która posiadała prostopadłe ściany i płaskie dno. Stwierdzono w niej trzy warstwy kulturowe wyraźnie od siebie rozdzielone.

Warstwę I, najstarszą, stanowiła czarna ziemia z dużą ilością węgla drzewnego i kawałkami spalonego drewna. Znalaziono w niej kilkaset skorup z różnych naczyń oraz silnie skorodowane fragmenty żelazne, głównie gwoździe. Nad nią zalegała 0,1 m grubości warstwa czystej gliny.

Warstwę II stanowiła czarna ziemia z nieco większą zawartością przepalonych fragmentów drewna. Zawartość zabytkową stanowiła ceramika i skorodowane fragmenty żelazne. Nakrywała ją około 0,2 m grubości warstwa gliny przemieszanej z brunatną ziemią i bryłkami polepy.

Warstwę III w postaci ciemno-brunatnej ziemi z drobnymi bryłkami polepy i węgla drzewnego, charakteryzował znacznie uboższy i bardziej rozdrobiony inwentarz zabytkowy.

Pomiędzy ceramiką poszczególnych warstw nie zauważono istotnych różnic, z czego należy wnioskować, że była ona użytkowana bez dłuższych przerw. Ściany jamy wzmocnione były prawdopodobnie jakąś konstrukcją drewnianą, której zarys czytelny jest w profilu.

Badania będą kontynuowane.

STARY ZAMEK, gm. Sobótka
woj. wrocławskie

patrz
neolit

STAŻKI, gm. Mikołajki Pomorskie
woj. elbląskie

Muzeum Zamkowe
w Malborku

Badania prowadził mgr Mieczysław Haftka. Finansowało Muzeum Zamkowe w Malborku. Pierwszy sezon badań. Grodzisko. Schyłek okresu wczesnośredniowiecznego i okres późnośredniowieczny.

Grodzisko wyżynne położone na północnym krańcu dużego, płaskiego wzgórza otoczonego z trzech stron głębokim wąwozem, którym płynie strumyk. Ślady umocnień obronnych słabo czytelne, jedynie od strony południowej wyraźny jest przebieg fosy.

Obszar grodziska obejmuje około 0,58 ha. W czterech wykopach sondażowych badano przestrzeń 26 m².

Stwierdzono, że bezpośrednio na calcu zalegała gruba warstwa próchnicy, w której znaleziono nieliczne ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych i średniowiecznych, a także gotyckich cegieł. W wykopie nr 2 odsłonięto fragment narożnika fundamentu bliżej nierozpoznanej średniowiecznej budowli.

Nie stwierdzono śladów umocnień obronnych. Uległy one zapewne zniszczeniu podczas prac niwelacyjnych w XIX wieku względnie na początku XX wieku.

Badania zostały zakończone.